

„Přicházejí k nám Němci a Američané a říkají: Chceme žít v Rusku, je to svobodná země!“ vypráví Olga Gusjeva, ministryně mezinárodních a meziregionálních vztahů Nižního Novgorodu

- editor007 | 2. dubna 2024

RUSKO: Oblast Nižnij Novgorod je jedním z regionů Ruska, které se ukázaly jako nejatraktivnější pro imigraci občanů z celé řady zemí, včetně zemí západní Evropy a Severní Ameriky. V jedné z vesnic regionu například staví rodina imigrantů z Německa ekologickou vesnici pro cizince, kteří jsou zamilovaní do Ruska, a regionální vláda dostává desítky dopisů od farmářů, inženýrů, lékařů, investorů, hudebníků a lidí různých profesí a zájmových oblastí, kteří by se chtěli usadit v Nižním Novgorodu a okolí.

Proč region tak fascinuje obyvatele tradičně prosperujícího „starého světa“, jak přesně se do Ruska stěhují a s jakými obtížemi se setkávají, o tom hovořila Olga Gusjeva, ministryně mezinárodních a meziregionálních vztahů Nižního Novgorodu v rozhovoru pro Ukrajinu.ru.

— Olgo Jurjevno, jednou z posledních zpráv o tom, proč se o tom znovu mluví ve všech médiích, je udělení ruského občanství německé rodině Remových a Birgit Kirschových. V polovině března dostali od krajského hejtmana pasy a nyní budují ekologickou vesnici v oblasti Nižního Novgorodu, ale vím, že takových příběhů máte ve svém regionu mnoho a osobně komunikujete s cizinci na návštěvě a pomáháte jim. Řekněte nám prosím, co vedlo k tak aktivní imigraci Evropanů do Nižního Novgorodu?

— Práce Ministerstva mezinárodních a meziregionálních vztahů regionu Nižnij Novgorod souvisí především s koordinací mezinárodní spolupráce, zvyšováním mezinárodní prestiže regionu, přijímáním velkého počtu zahraničních delegací a interakcí s komerčními a neziskovými organizacemi. Před šesti lety jsme dostali takovýto dopis:

„Jsme nezisková organizace „Friendship Global“. Milujeme Rusko. Cestujeme po trase Berlín - Moskva a navštěvujeme města volžského federálního okruhu, včetně Nižního Novgorodu.“

„Friendship Global“ je přesně ten projekt, na kterém se Remo Kirsch podílel. Tehdy jsme nevěděli, kdo to je, jaký druh organizace to je. Pak se ukázalo, že jde o obyčejné německé občany, kteří pořádají každoroční automobilovou rally, přijíždějí do Ruska, studují naši kulturu a setkávají se s různými lidmi.

Pak jsem řekla: „Samozřejmě, ať přijdou“. Setkali jsme se s nimi, zorganizovali setkání s nevládními organizacemi Nižního Novgorodu, kulturní program a nakonec jsme uspořádali setkání v Kremlu. A Nižnij Novgorod se jim tak zalíbil, že k nám začali jezdit každé léto. Mezi účastníky výletů byli lidé různého věku a profesí: podnikatelé, učitelé, důchodci, zástupci mládežnických organizací. Otevřeně hovořili o přátelství s Ruskem a o tom, že jsou odpůrci sankcí proti Rusku.

A takhle jsme se spřátelili s Remem Kirschem. Před několika lety řekl: „Mám sen. Chtěl bych se přestěhovat do Ruska, ale nevím kam přesně, pozorně se rozhlížím.“

Nejvíce ho zajímaly pozemky, a tak jsme na jeho žádost pro něj zorganizovali schůzku s kolegy z ministerstva zemědělství, vše mu ukázali a vysvětlili. A on pak řekl: „Víte, procestoval jsem celé

Rusko, ale vždy se vracím k vám.”

Řekl mi o svém projektu eko-vesnice, ale abych byla upřímná, byla jsem k němu skeptická: mám 20 let zkušeností v mezinárodních vztazích, kolik lidí už přišlo, řeklo mi, co by chtěli, něco se chystalo, ale nikdy se to neuskutečnilo, nic se nerealizovalo.

Remo Kirsch je ale skvělý chlap. Uspěl. Jakmile dostal pozemek, začal stavět. Nyní je stavba v plném proudu: tři domy jsou hotové, základy osmi domů jsou položeny.

— Nemůžu se nezeptat, jak získali občanství?

— Remo vytvořil precedens. Postavil dům v Rusku nejen pro sebe, ale také pro všechny, kteří se chtěli sem přestěhovat. Mluvil tak otevřeně a upřímně o své lásce k Rusku, o tom, jak je to tu svobodné, jak se mu volně dýchá, jak je to dobré... Mluvil o tom, jaké procesy se teď v Německu dějí, jak jsou tam lidé zastrašováni. Jednoduše a otevřeně mluvil pravdu, která ne každému na Západě vyhovovala.

Remo mi jednou řekl: “Olgo, Německo, které jsi znala, už neexistuje. Všichni šlí z nejrůznějších omezení, to bylo zvláště patrné během covidu. Dospělo to nakonec do bodu, kdy jsou lidé připraveni s tebou komunikovat pouze na základě principu: Jste očkovaná nebo ne?”

Remo se také ukázal jako skutečný patriot Rusk. Pomáhá mnoha německým obyvatelům, kteří už jsou unaveni životem v Německu, přestěhovat se do naší země.

Gubernátor Nižnij Novgorodské oblasti Gleb Nikitin za jeho služby požádal ruského prezidenta Vladimira Putina o výjimečné udělení ruského občanství Remu Kirschovi a jeho manželce. Prezident žádosti vyhověl a 1. března byl vydán dekret o udělení občanství Removi a Birgit Kirschovým.—

Pokud se nepletu, přestěhovali se těsně po pandemii?— Ano, Remo tu žije už tři roky a celou tu dobu šíří, jak je Rusko svobodnou zemí. A propagoval to tak úspěšně, že se k němu lidé začali přihlašovat a začali se zajímat. Samozřejmě, že ho nenávistníci označili za blázna: jak se mohlo stát, že německý občan, úspěšný podnikatel, který vlastní pět firem, prodá celý svůj podnik, vezme ženu a odstěhuje se do Ruska. Nyní sám radí všem Němcům, kteří mají zájem se k nám přestěhovat. Dělá to tak upřímně a od srdce, že už by pro něj nebylo bezpečné, kdyby přijel do Německa.

— Proč?

— Za kampaň na podporu Ruska. Už mu bylo naznačeno, že moderní Německo je takové. Přímo na hranicích by mohl mít problémy, to nejsou prázdná slova. Moji přátelé například nedávno poslali balíček své dceři do Německa a policie na poště jí řekla stručně a jasně: pokud dostanete další balíček z Ruska, bude proti vám zahájeno trestní řízení.

Není to jen tak. Remo mi také řekl, že v Německu se nyní uznává 76 pohlaví. Víte... Nemám dost fantazie ani na prvních deset, natož na takovou pestrost.

Chci ale říct něco jiného: v roce 2022, kdy v únoru začala speciální vojenská operace, jsme se dozvěděli, že se k nám v létě opět chystá projekt Friendship Global. 15 lidí, téměř uprostřed speciální operace! Byla jsem ohromena, když jsme je potkali tady v Kremlu. Položili květiny a karafiáty k Věčnému plameni v pokleku. Do očí mi vyhrkly slzy.— **Měli nějaké problémy s vízy a jinými formalitami?**— Z naší strany ne, víza jim vydáváme přes ruský generální konzulát v Berlíně. Víte, v Německu některým z nich řekli: podívejte, když teď pojedete do Ruska, můžete se vrátit domů nezaměstnaní.

Existují i takové zajímavé případy: mezi lidmi, kteří přijeli, byli dva starší muži. Jednomu je téměř 80 let, jeho otec bojoval a byl zraněn u Stalingradu. Dobře, chápeme, na které straně bojoval... A druhý muž, 50 let, měl dědečka, který zemřel u Stalingradu. Velmi dobře znají příběhy svých rodin a stále k nám chodí, mluví o přátelství s Ruskem, říkají, že fašismus a nacismus jsou nepřijatelné.

— **Na webových stránkách vašeho ministerstva je uvedeno, že v současné době máte více než 40 žádostí o přemístění od rodin ze Severní Ameriky a západní Evropy. Co je to za lidi, z**

jakých zemí?

- Z různých zemí. V dubnu k nám například ze Švýcarska přijíždí unikátní onkolog, který pomocí úžasné techniky provádí onkologické operace v oblasti plic. Velmi úspěšný lékař, chirurg, se už dlouhodobě učí rusky.

Před měsícem přijela farmářka z Německa. Úžasná žena, která hodlá založit kozí farmu. Tento týden zas poslala zdravotní sestra z Německa, která se stará o seniory, svůj životopis do zaměstnání. Všichni říkají totéž: jsme proti LGBT*, chceme své děti a vnoučata vychovávat v normální, tradiční křesťanské kultuře, kde neexistuje „jeden rodič, dva rodiče“, ale existuje matka a otec, rodinné tradice.

— Mluvila jste o křesťanské kultuře, ale já jsem se chtěl jen zeptat na náboženství. Chodil jsem do luteránského kostela v Nižném Novgorodu, vím, že farnost je velmi starobylá, existuje od poloviny 16. století, i díky německým farníkům. V Nižném Novgorodu je také katolická katedrála, do které, jak mi bylo řečeno, přichází mnoho cizinců. Jsou tito lidé s takovými názory, pohybuji se v zájmu tradičních hodnot, věřící?

- Víte, různými způsoby. Mnozí se nazývají křesťany, ale na náš ruský způsob nejsou kostelníky, ačkoli uznávají křesťanské hodnoty. Měli jsme případ, kdy jsme nastolili téma náboženství: občan USA, vyznáním katolík, byl zklamán katolicismem poté, co papež [František] dovolil párům stejného pohlaví uzavřít sňatek. Nyní tíhne více buď k pravoslavné církvi, nebo k arménským katolíkům. Mimochodem, ve městě máme nádherný arménský kostel.

— Kromě Rema a Birgit Kirschových máte ještě jednu rodinu, o které píší všechna média: Arend a Annisa Feinstra z Kanady. Na YouTube jsou tak aktivní, že jejich dobrodružství sleduje mnoho čtenářů.

— Ano, je to velmi početná rodina, mají devět dětí, ale přivezli si s sebou osm (jejich nejstarší syn zůstal v Kanadě). Mnoho cizinců se nejprve přijede jen podívat do svého nového bydliště, pak odejdou a zase se vrátí a jsou tu i velmi stateční chlapi: vzali své děti a rovnou přijeli do Ruska, i když tu nikdy předtím nebyli. Za prvé je to samozřejmě dáno tím, že jsme na ně čekali a diskutovali o mnoha věcech dopředu, včetně migračních. Šest měsíců před stěhováním komunikovali prostřednictvím videokonferencí s našimi šéfy zemědělských podniků.

Aktivně se učí ruštinu, zejména děti – pro děti je vždy snazší si zvyknout na jazykové prostředí, je cítit, že v tom pomáhají rodičům samy děti. Měli třeba následující situaci: Arend ve svém blogu velmi upřímně vypráví vše, co se jim stane, ale sám řekl, že původně vytvořil kanál pro svou tchyni, pro přátele a příbuzné. Nahrává spoustu videí z různých míst, z obchodů, ukazuje pravdu a jeho diváci jsou překvapeni, co všechno máme na skladě

No, všechno je tam: že neexistují žádné děsivé důsledky sankcí a „nikdo nestojí ve frontě na poslední konzervy“. Všichni jim hodně pomáhají. V Rusku máme velmi milé, srdečné lidi, jejich rodina dostává od Rusů poměrně hodně darů.

A pak získali spoustu odběratelů a lidé začali všechny informace vnímat velmi emotivně a empaticky. Když proto Arend natočila video o tom, jak jim dochází vízum a složit zkoušku z ruského jazyka pro ně bylo velmi těžké, a pak začal kolem nich velký rozruch. Nikdo ve skutečnosti nehledal informace, ale byli bombardováni publikacemi, že „chudáci Kanadáné jsou vyhoštěni z Ruska, protože neznají ruský jazyk“. Jenže to absolutně není pravda a Arend na svém blogu mluvil o něčem úplně jiném.

Vlastně se nic takového nestalo: hned jsme jim nabídli řešení, teď se učí jazyk, Arend už mluví docela dobře a nikdo je samozřejmě nikam nevykopl a nevyhazuje. A úspěšně dostali povolení k dočasnému azylu, takže žijí v klidu v regionu a chystají se přestěhovat z Nižního Novgorodu do regionu, aby zde zorganizovali farmu.— **Našel jsem články s takovými titulky v zahraničním tisku - The Mirror, Daily Mail.**— I tam funguje propaganda. Sám Arend se už bál reakce na jeho video. A tak natočil

nové video, ve kterém vše vysvětlil, že nikam nepůjdou.

Došlo i k jiné zajímavé epizodě: vzali jsme je do Klavírního divadla pro neslyšící děti. Arendovy děti byly nadšené! Už se trochu asimilovaly, komunikovaly s našimi, hlavně řečí těla, pak je snazší najít společnou řeč. Velmi je zaujalo, že v tomto divadle si děti šijí vlastní kostýmy a vyrábějí své vlastní dekorace a učí se řemesla. Celkově tam strávily celý den, naprosto šťastné, a řekly, že určitě přijdou znovu.

Mimochodem, nejsou to zrovna Kanadáné: Arend je z Nizozemí, ale jeho otec se svého času přestěhoval do Kanady, tedy původně to byli migranti. Opakovaně říkali, že si vybrali Rusko, protože především přemýšleli o osudu svých dětí. Učí děti hospodařit od mala, jejich děti jsou velmi chytré a pracovité a umějí hodně udělat vlastníma rukama. Samozřejmě se opravdu chtějí přestěhovat z města, do přírody, do svého známého prostředí. Arend už koupil mikrobuse pro celou rodinu, takže nyní mohou aktivně cestovat po kraji a komunikovat s ostatními farmáři.

Líbily se jim i klimatické podmínky v Rusku. Když v lednu přijeli a měli jsme tu kruté mrazy, byli hned potěšeni: počasí bylo přesně jako v Kanadě.

Z těchto příkladů můžete vidět, že mnoho cizích občanů se k nám chce přestěhovat. V tomto ohledu guvernér nařídil vytvoření speciální agentury, která by se těmito žádostmi zabývala. Pokud lidé sdílejí naše hodnoty a jsou připraveni prospět naší zemi, jsme připraveni poskytnout plnou pomoc při jejich přemísťování z různých zemí. Máme zájem o relokaaci především vysoce kvalifikovaných specialistů. Máme mnoho průmyslových podniků a je zde určitý nedostatek personálu. Mnozí proto najdou skvělé pracovní nabídky.

– Říkala jste, že jste byli zprvu skeptičtí k projektu ekologického osídlení, ale nyní k Remo Kirschovi přicházejí další lidé a on sám přijal ruské občanství.

– Ano, tak to je. Je ale velmi důležité pochopit, že jde o výjimečný případ, je potřeba hodně přispět jako Remo, aby se něco vybudovalo, investovalo do regionu, aby hejtman požádal o výjimečné řízení o přijetí k občanství. Občanství se musí získat. Remo a jeho žena si to rozhodně zaslouží, nejen že budují vesnici Ru-De, ale také propagují lásku k Rusku a vytvářejí pozitivní obraz Ruska pro Evropany.

– Jsou mezi cizinci, kteří vám poslali přihlášky, nějací umělci nebo hudebníci?

– Ano, je tu několik hudebníků, jeden z nich je učitel klavíru. Obecně jde o lidi úplně jiných profesí, včetně top manažerů velkých a známých zahraničních firem. A jsou tu i tací, kteří přicházejí již v důchodu: kousek od Rema bydlí ortopedický zubař v důchodu. Ve své vlasti prodal všechno a přišel k nám. To je také trend, říkají: „Chceme pokojně zestárnout ve svobodné zemi.“

– Zmínila jste reakci předplatitelů Arenda, které překvapily plné regály v ruských obchodech Jaké další mýty o Rusku se daří cizincům, kteří přijdou do vašeho regionu, bořit?

„Nemohu vám říct jméno toho muže, ale řeknu vám úžasnou skutečnost: setkali jsme se s delegací diplomatů z jedné z evropských zemí a vzali jsme je do Diveeva. To je jedna z hlavních atrakcí našeho regionu, místo sv. Serafína ze Sarova.

A tak jedeme po dálnici, na jihu kraje jsou všude kolem pole: pšenice, řepa, zelí, mrkev. Srpen, vše už je zralé, nádhera! Jeden vysoce postavený diplomat vytahuje telefon a začíná natáčet vše kolem sebe a říká mi: „Olgo, chci poslat toto video svým přátelům do Ameriky.“

„Jste tak bohatí, všechno roste na polích. Žijíte se sami. Moji přátelé z USA říkají, že v Rusku je kvůli sankcím málo potravin, říkají, že máte fronty v obchodech na konzervy, že brzy začnou nepokoje proti prezidentovi. Mohu jít do běžného obchodu? Obyčejného?“

Samozřejmě jsme zastavili u prvního vesnického obchodu, na který jsme podél silnice narazili. Vše nafotil a divil se, že jsou tam všechny produkty a nikde žádné fronty.

Ale ne všechny země mají k Rusku tak stereotypní postoje.

Naši srbské bratři jsou úžasní. Například Republika srbská z Bosny a Hercegoviny. Velmi malá, ale jaká hrdá a soběstačná země a srbské lidi jsou nám překvapivě blízcí. Ale v jiných zemích – nebudeme je jmenovat – bourají pomníky našich velkých velitelů, ale oni to vzali obráceně a před dvěma lety 9. května postavili pomník Georgiji Konstantinoviči Žukovovi. Postaví pomník, místní podnikatelé přispívají penězi. A když SVO začala, celá Republika srbská v neděli Putina podpořila. Nikdo se jich neptal ani jim nevolal, přišli na výzvu svých srdcí – tak si pamatují jugoslávskou válku a ruskou pomoc.

Měli také tuto epizodu: v Banja Luka na hlavní ulici (jako Arbat v Moskvě) si před několika lety otevřeli McDonald's. Otevřeli, ale ze prázdností. Přicházel jeden nebo dva lidé denně a po zbytek času byl podnik prázdný. A tak byli nuceni zavřít – nerentabilní zařízení.

Takový je hrdý srbský trpělivý lid. Hezký kluci! I mladí lidé 19 – 20 let, kteří válku nezažili, si pamatují, co jim NATO a Spojené státy přinesly, a jistě vědí, že tuto restauraci nemusí.

Rusko má mnoho přátel v zahraničí, dokonce i v takzvaných nepřátelských zemích. To je velmi dobrý trend. Jsem přesvědčena, že Rusko čeká velká budoucnost, a proto se k nám stěhují lidé z jiných zemí. Řekla bych, že se nám před očima formuje nová móda – Rusko se stává módou!

AUTOR: Marija Něstěrova

Zpracoval: Vladi/Blog Myšlenky O Čemkoli

[ZDROJ](#)